

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

(Allegretto)

Cho - dzi - ua Ma - riš - ka po hrá - zi,

my - sli - vec se za ňu pro - chá - zí, stre - liu na liš - ku,

za - biu Ma - riš - ku, už Ma - riš - ka le - ží v kr - vi svej.

Chodziua Mariška po hrázi,
myslivec sa za ňu prochází,
strelíu na lišku,
zabíu Marišku,
už Mariška leží v krvi svej.

- Už Mariška leží v krvi svej,
mysliveček bježí friško k nej,
širuček*) strhá,
vjetříček dzeuá:
Bože muj, co sem to udzeuau.

(najvjernejší)
Zabíu sem moju *najmilejší*,
byua mi v svjece *najmilejší*!
Mariška leží,
v krvi sa topí,
ta její mamička nic neví.

Vy, moja mamičko, doma ste,
vy o mej bolesti nevíte;
s vama sa lúčim,
v krvi sa topím,
z tohoto svjeta (už) íť mosím.

*) klobúčik)

V rukopise je posuvka 3. taktu v predznamenaní. V 1. vyd. je rytmus 2. taktu (v úzkej osnove) i v takte 4. a poslednom a posledné čtyri takty sú v repetícii.

*

Melódia: [Sl. sp. D 1744] – [Sl. sp. II 660] – [Sl. sp. D 1342] – [Sl. sp. D 835].

417.

(Allegro)

O. Ralbovský, [1880], (ok. Kútov, Nitrianska)

Vy-daj mňa, ma - mič - ko, keď mňa chuap - ci pta - jú,
nech mi sta - ré ba - by ro - ky ne - či - ta - jú.

Vydaj mňa, mamičko,
keď mňa chuapci ptajú,
nech mi staré baby
roky nečítajú.

Lebo staré baby
roboty nemajú,
chudobným panenkám
roky počítajú.

Vydaj mňa, mamičko,
do toho domečku,
de je obrovnané
červenú hlinečku.

Vydaj mňa, mamičko,
de je syn s materú,
jak kebys' mňa daua
medzi dvoch andeú.*)

Vydaj mňa, mamičko,
de je synek s otcem,
budú na mňa vouat:**)
nevjestičko, pod sem.

Nedaj mňa, mamičko,
de sú dvje nevjesty,
jak kebys' mňa daua
strakám, vranám zesci.

*) anjelov. **) volať

Melódia: [Sl. sp. II 293] – [Sl. sp. I 353].